

Phẩm 10: SO SÁNH DUYÊN CÔNG ĐỨC BỐ THÍ

Lúc ấy, Đại Bồ-tát Địa Tạng, vâng theo uy thần của Đức Thế Tôn, đứng dậy khỏi chỗ mình ngồi, quỳ xuống, chắp tay, thưa:

–Bạch Thế Tôn! Con quan sát những kẻ ở trong các nẻo đường của nghiệp, so sánh sự bố thí của họ thì thấy có nhẹ có nặng, có sự hưởng phước một đời, có sự hưởng phước mười đời, có sự hưởng phước lợi lớn trong trăm đời ngàn đời. Vì sao? Vì con thỉnh cầu Đức Thế Tôn dạy cho con rõ.

Thế Tôn nói:

–Này Bồ-tát Địa Tạng! Hôm nay, trước toàn thể đại hội các chúng tại Thiên cung Đao-lợi như thế này, Như Lai sẽ nói về sự bố thí tại châu Diêm-phù, so sánh công đức nhẹ nặng của sự ấy. Các ông hãy nghe cho kỹ, Như Lai sẽ vì các ông mà nói.

Địa Tạng bạch Thế Tôn:

–Con hoài nghi về việc ấy, nên rất muốn và rất thích thú được nghe.

Thế Tôn nói:

–Này Bồ-tát Địa Tạng! Tại châu Diêm-phù ở về phía Nam này, có những quốc vương, tể tướng, đại thần, đại trưởng giả, đại Sát-lợi, đại Bà-la-môn. Nếu gặp những người hèn thấp, rất nghèo, cho đến tật nguyên, câm ngọng, điếc lác, đui mù, cơ thể không hoàn chỉnh như vậy, mà những vị quốc vương cho đến Bà-la-môn ấy, trong lúc thực hành bố thí, vẫn đủ tâm Từ bi rộng rãi, hạ lòng mình xuống, cười đón vui vẻ, tự tay đưa đồ bố thí cho họ, hay tự bảo người khác đưa giúp, dịu dàng an ủi thì những vị quốc vương cho đến Bà-la-môn ấy được phước như là cúng dường chư Phật nhiều bằng số cát của một trăm sông Hằng. Lý do là vì quốc vương cho đến Bà-la-môn đối với những người rất thấp hèn, rất nghèo, cơ thể không hoàn chỉnh, lại có tâm Từ vô cùng rộng rãi, nên phước báo của họ có được là trong trăm ngàn đời, bảy thứ quý báu luôn luôn có đầy đủ, hướng chi là y phục, thực phẩm và những thứ cần dùng khác.

Này Bồ-tát Địa Tạng! Trong đời vị lai, nếu có những vị quốc vương cho đến Bà-la-môn gặp được chùa tháp của Phật, hình tượng của Phật, hình tượng của Bồ-tát, của Thanh văn, của Độc giác, rồi đích thân sắm vật dụng cúng dường thì những vị quốc vương cho đến Bà-la-môn

ấy được phước ba kiếp làm thân Đế Thích, hưởng sự yên vui tuyệt diệu. Nếu biết đem phước bố thí như vậy hồi hướng cho pháp giới chúng sinh, những vị quốc vương cho đến Bà-la-môn ấy trong mười kiếp thường làm Đại phạm vương.

Này Địa Tạng! Trong đời vị lai, nếu có những vị quốc vương cho đến Bà-la-môn, gặp được chùa tháp hay kinh tượng của Phật bị hư hoại mà biết phát tâm tu bổ, bằng cách hoặc tự mình lo liệu hoặc khuyến khích người khác, cả trăm cả ngàn người cùng hợp tác làm việc bố thí để cúng dường thì những vị quốc vương cho đến Bà-la-môn ấy trăm ngàn đời luôn được làm thân Chuyển luân vương, còn những người chung sức thì cũng trăm ngàn đời thường được làm thân tiểu quốc vương. Nếu còn biết đem công đức như vậy đến trước chùa tháp hay kinh tượng đã tu bổ mà phát nguyện hồi hướng cho pháp giới chúng sinh thì những vị quốc vương cho đến Bà-la-môn ấy, cùng những người chung sức với họ, đều sẽ làm Phật, vì lẽ quả báo của sự cúng dường như thế này thật là vô lượng, vô biên.

Này Địa Tạng! Trong đời vị lai, có những vị quốc vương cho đến Bà-la-môn, thấy những người già cả, những người bệnh tật và những kẻ sản phụ, dẫu chỉ một lúc, mà phát khởi tâm Từ rộng rãi, nguyện chu cấp được phẩm, đồ ăn, thức uống và đồ nằm khiến cho họ được yên vui thì phước này là rất không thể nghĩ bàn, trong một trăm kiếp luôn được làm chủ trời Tịnh cư, trong hai trăm kiếp luôn được làm chủ trời Lục dục, cho đến cuối cùng thì thành Phật vĩnh viễn không còn sa vào đường ác, cả trăm ngàn đời tai không nghe đến âm thanh đau khổ.

Này Địa Tạng! Nếu trong đời vị lai, có những vị quốc vương cho đến Bà-la-môn làm được những sự bố thí như trên đây thì được phước sẽ vô thượng. Còn nếu đem phước ấy hồi hướng cho pháp giới chúng sinh không cần hồi nhiều hay ít, cuối cùng cũng đều thành Phật, hưởng chi phước báo làm thân Đế Thích, Phạm vương hay Luân vương. Vì lý do này, Địa Tạng hãy khuyến khích mọi người nên học tập sự bố thí như vậy.

Này Địa Tạng! Trong đời vị lai, nếu có thiện nam hay thiện nữ nào y theo giáo pháp của Như Lai gieo trồng các căn lành, sự gieo trồng đó dẫu chỉ bằng lông, tóc, cát, bụi, nhưng phước báo họ nhận được thì không thể ví dụ.

Này Địa Tạng! Trong đời vị lai, nếu có thiện nam hay thiện nữ nào gặp được hình tượng của Phật, của Bồ-tát, hình tượng của Độc giác

hay của Chuyển luân vương, mà biết tạc tạo để bố thí cúng dường thì được phước vô lượng, luôn được ở trong kiếp người hay trên các cõi trời được hưởng sự yên vui tuyệt diệu. Nếu biết đem phước ấy hồi hướng cho pháp giới chúng sinh thì phước báo họ nhận được không thể ví dụ.

Này Địa Tạng! Trong đời vị lai, nếu có thiện nam hay thiện nữ nào gặp được kinh điển Đại thừa, dù chỉ nghe một bài kệ hay một câu đủ nghĩa, mà thiết tha, trân trọng, xưng tụng, tôn kính và thực hành bố thí cúng dường thì kẻ đó được phước báo vĩ đại, đến vô lượng, vô biên. Nếu biết đem phước ấy hồi hướng cho pháp giới chúng sinh thì phước báo của họ nhận được không thể ví dụ.

Này Địa Tạng! Trong đời vị lai, có thiện nam hay thiện nữ nào gặp được chùa tháp của Phật và kinh điển Đại thừa, vừa mới hoàn thành thì chấp tay, chiêm ngưỡng lễ bái, xưng tụng tôn kính thực hành bố thí cúng dường, đối với chùa tháp, kinh điển cũ hoặc hỏng thì tu bổ bằng cách phát tâm ra sức một mình làm, hay khuyến khích nhiều người cùng phát tâm chung sức làm. Những người chung sức thì trong ba mươi đời thường được làm tiểu quốc vương, là người luôn làm việc bố thí, còn người chủ xưởng thì làm Luân vương, đem pháp lành trở lại khuyến hóa thêm nữa cho các vị tiểu quốc vương.

Này Địa Tạng! Trong đời vị lai, nếu có thiện nam hay thiện nữ nào y theo giáo pháp của Như Lai gieo trồng các căn lành như bố thí cúng dường, như sửa chữa xây dựng chùa tháp, như chỉnh trang kinh điển, sự gieo trồng đó dẫu chỉ bằng một sợi lông, một mảy bụi, một hạt cát, một giọt nước nếu biết đem hồi hướng cho pháp giới chúng sinh thì phước báo người ấy nhận được là trăm ngàn đời hưởng sự yên vui vi diệu và thượng đẳng. Nếu chỉ biết đem cầu nguyện cho thân thuộc trong gia đình của mình, hay chỉ biết đem cầu nguyện cho lợi ích bản thân thì kết quả chỉ hưởng được yên vui trong ba đời mà thôi. Như vậy thì nên biết bỏ một mà được cả vạn phước báo. Cho nên, này Địa Tạng nhân duyên và phước báo của sự bố thí là như vậy.

M